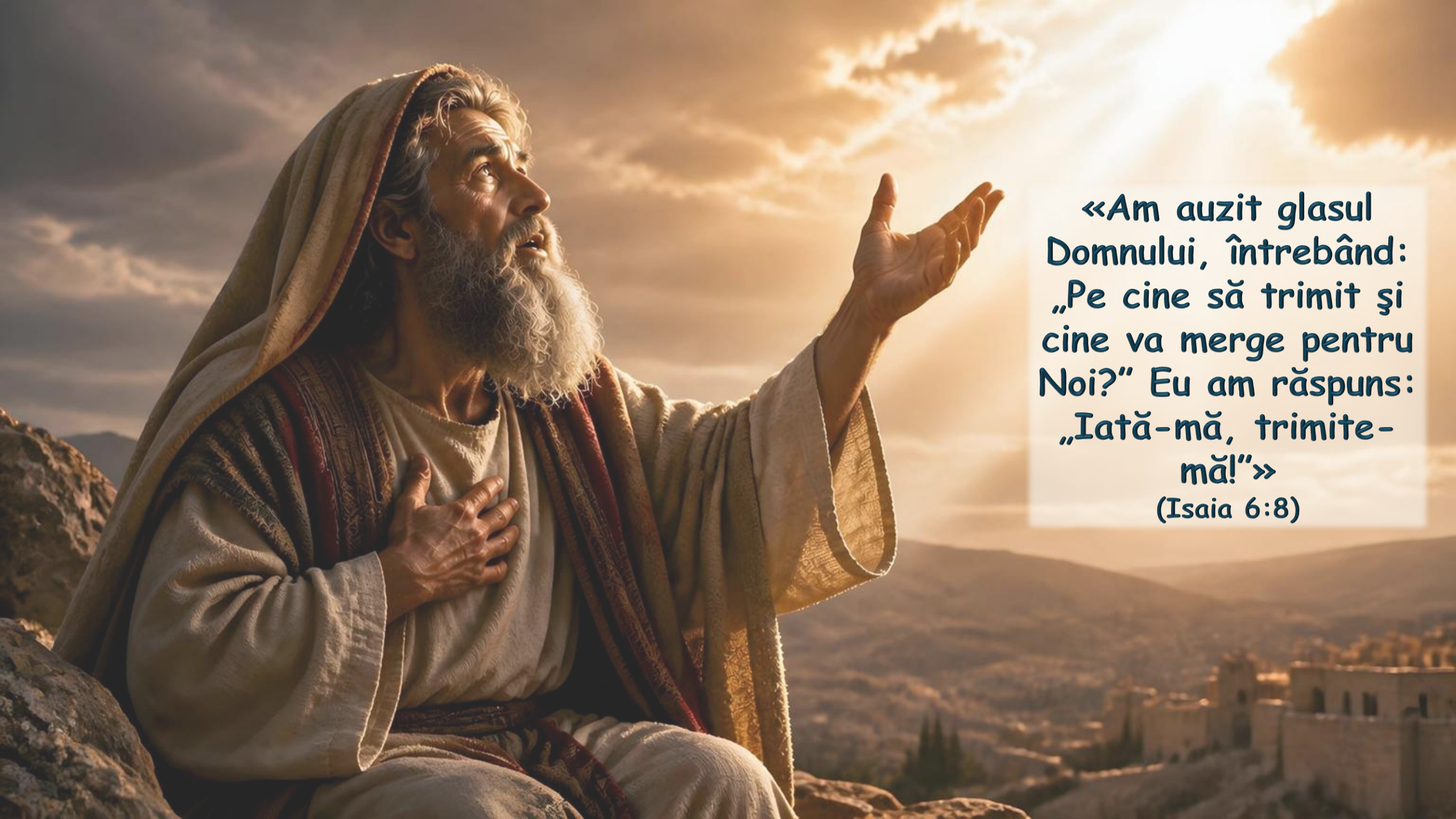

CHEMAREA LA ROLUL DE PROFET

Studiul 2 pentru 10 octombrie 2026

«Am auzit glasul
Domnului, întrebând:
„Pe cine să trimit și
cine va merge pentru
Noi?” Eu am răspuns:
„Iată-mă, trimite-
mă!”»

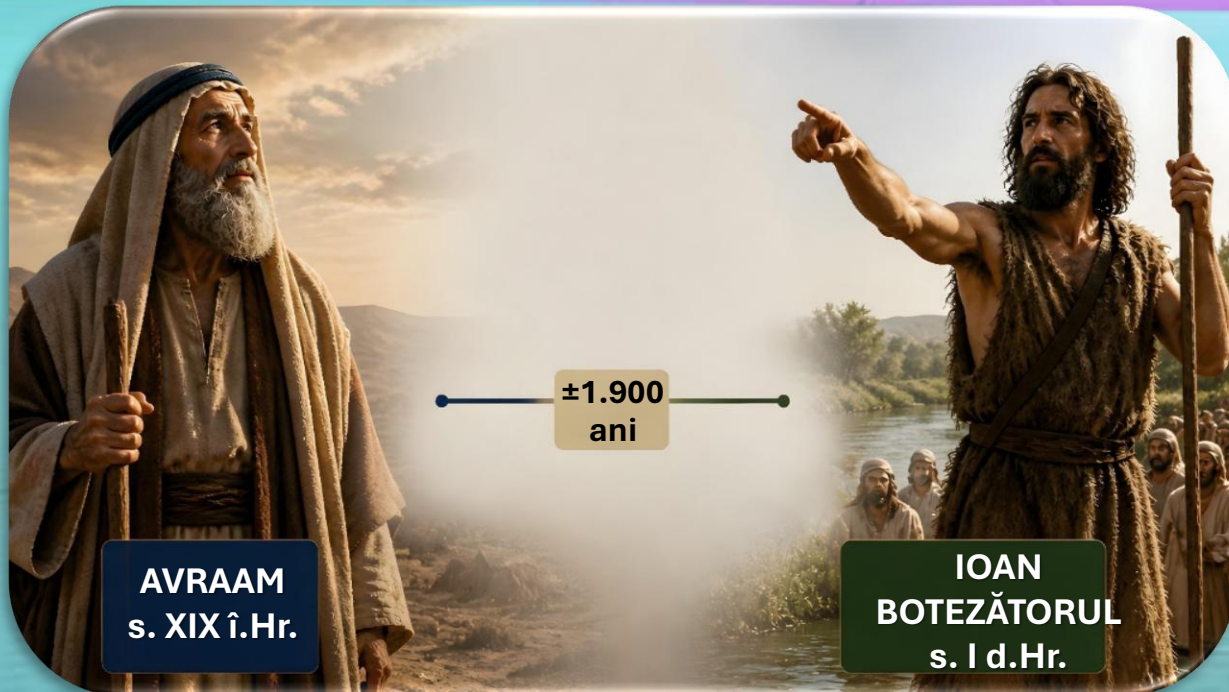
(Isaia 6:8)

Aproximativ 1.900 de ani îi despart pe Avraam (primul profet al Vechiului Testament) de Ioan Botezătorul (primul profet al Noului Testament).

Primul a anunțat legământul prin „sămânță”. Al doilea a anunțat sosirea „sămânței” (Isus), care urma să împlinească legământul promis.

Între timp, alți profeți au fost chemați să restabilească comuniunea poporului cu Dumnezeu și să mențină așteptarea mesianică. Unii chiar au anunțat momentul exact al sosirii lui Mesia.

Cum au fost aleși acești profeți? Cum au răspuns chemării lor profetice?

Avraam: Profetul legământului.

Ilie: Profetul restaurării

Isaia: Profetul mesianic.

Daniel: Profetul viitorului

Ioan Botezătorul: Profetul precursor.

AVRAAM: PROFETUL LEGĂMÂNTULUI.

„Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenția ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta.»” (Geneza 12:1)

Avraam este prima persoană numită „proroc” (Gen. 20:7). A fost chemat direct de Dumnezeu și i s-a cerut să părăsească idolatria și imoralitatea din jurul său, ca să plece într-un loc necunoscut (Gen. 12:1)

Împreună cu chemarea au venit și mai multe promisiuni. Avea să aibă binecuvântarea lui Dumnezeu, avea să fie făcut mare și, prin el, binecuvântarea avea să ajungă la „toate familiile pământului” (Gen. 12:2-3).

Cum a răspuns la chemare? „Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.” (Evrei 11:8).

Ca profet, Avraam nu a fost chemat să anunțe o catastrofă iminentă, ci să-L facă cunoscut pe Dumnezeul adevărat și să descopere promisiunea mântuirii prin Mesia.

AVRAAM: PROFETUL LEGĂMÂNTULUI.

„Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenia ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta.»” (Geneza 12:1)

În timpul șederii sale în Canaan, Avraam (al cărui nume inițial era Avram) a avut mai multe întâlniri cu Dumnezeu, în care a primit diverse mesaje:

La Sihem i s-a promis că urmașii lui vor moșteni țara Canaanului (Gen. 12:6-7)

La Betel, Dumnezeu Și-a reînnoit legământul, spunându-i că urmașii lui vor fi „ca pulberea pământului” (Gen. 13:14-18)

La Mamre, i s-a dat asigurarea că urmașii lui vor fi ca stelele. „Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire” (Gen. 15:1-6)

Chiar în acel moment, Dumnezeu a încheiat un legământ cu Avram, trecând printre jertfe (Gen. 15:7-21)

Dumnezeu i-a schimbat numele lui și Sarei și l-a asigurat că urmașul său avea să fie fiul Sarei (Gen. 17:1-8, 15-16)

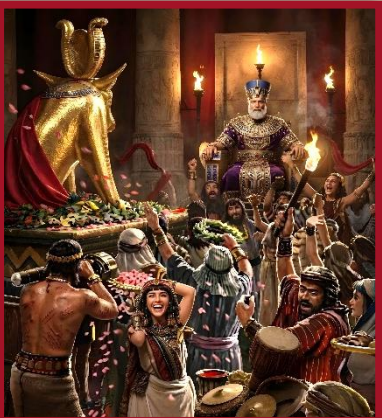
Dumnezeu i S-a arătat lui Avraam în mod fizic, împreună cu doi îngeri, și i-a vestit nașterea lui Isaac (Gen. 18:1-2, 10)

Dumnezeu i-a cerut lui Avraam să-l aducă jertfă pe fiul său, Isaac. Prin asigurarea unei jertfe înlocuitoare, i s-a arătat marele plan de mântuire (Gen. 22:1-3, 9-13)

ILIE: PROFETUL RESTAURĂRII.

“Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: „Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!” Poporul nu i-a răspuns nimic.” (2 Împărați 18:21)

Ahab și Izabela aduseseră națiunea lui Israel într-o apostazie gravă. Doar câțiva îi slujeau lui Dumnezeu; ceilalți se închinau lui Baal, Așerei și altor dumnezei. În acest context, Dumnezeu l-a chemat pe profetul Ilie ca să restabilească relația Sa cu poporul ales (1 Împ. 17:1).

După câțiva ani de secetă, Ilie a adunat poporul Israel pe muntele Carmel ca să-i îndemne să se întoarcă la Dumnezeu, dar ei nu au reacționat (1 Împ. 18:21). A fost nevoie de o minune ca să-L recunoască pe Dumnezeul adevărat (1 Împ. 18:30-39).

Mesajul profetului Ilie – părăsirea idolatriei și întoarcerea la Dumnezeu – va fi vestit din nou cu putere înainte de a Doua Venire. Scopul său principal: restaurarea altarului familial (Mal. 4:5-6).

Prin familie va fi restaurată închinarea în biserică, în comunități și în țări. Cine va face această lucrare? Tu și eu suntem Ilie de care are nevoie societatea de azi.

ISAIA: PROFETUL MESIANIC.

"Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor." (Isaia 53:6)

Isaia a fost chemat să ceară poporului să-și recunoască păcatul și să primească iertarea lui Dumnezeu (Is. 1:18).

La moartea împăratului Ozia, Isaia a primit o viziune impresionantă, pe care avea să și-o amintească în toată lucrarea sa: Dumnezeu era în Templul Său cel sfânt și, în timp ce ușorii ușilor se clătinau, inima profetului tremura din cauza propriei nevrednicii (Is. 6:1-5).

Fiind iertat, era pregătit să vestească fără teamă mesajul lui Dumnezeu: „lată-mă, trimite-mă!” (Is. 6:6-8).

Lunga sa lucrare nu a inclus doar chemarea la pocăință, ci a vestit mai ales lucrarea lui Isus, Mesia.

Nu întâmplător, cartea lui Isaia este numită „proto-evanghelia” (adică Evanghelia înainte de Evanghelie).

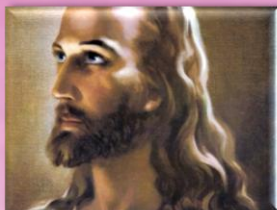

ISAIA: PROFETUL MESIANIC.

"Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor." (Isaia 53:6)

Capitolul 53 din Isaia conține, cu multe detalii, explicarea planului de mântuire împlinit de Isus:

Atracția Sa nu era fizică, ci spirituală (v. 2)

A fost disprețuit, zdrobit și respins (v. 3)

Deși a vindecat mulțimi, nu L-au primit (v. 4)

Prin moartea Sa pe cruce ne oferă mântuirea (v. 5)

Dumnezeu a pus asupra Lui toate păcatele noastre (v. 6)

Nu S-a apărat înaintea acuzatorilor Săi (v. 7)

A fost judecat și condamnat la moarte (v. 8)

A fost îngropat împreună cu cei bogați (v. 9a)

Nu a păcătuit niciodată (v. 9b)

A înviat după moartea Sa ispășitoare (v. 10)

Într-o zi va locui cu cei pe care i-a răscumpărat (v. 11)

Între timp, mijlocește pentru noi (v. 12)

DANIEL: PROFETUL VIITORULUI

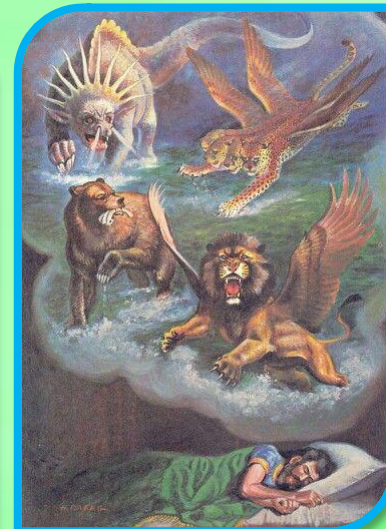
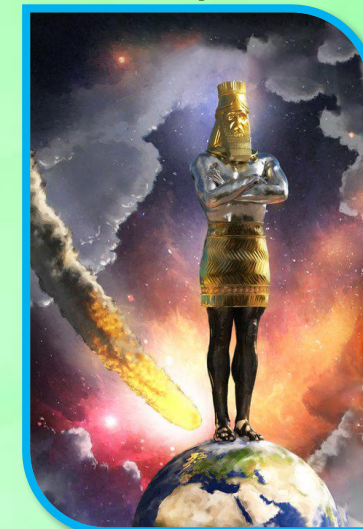
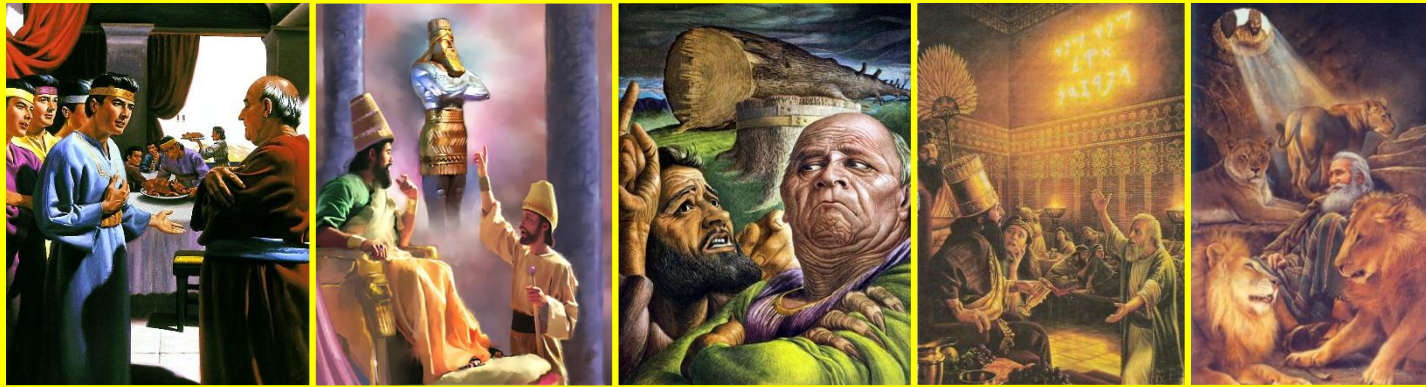
"PDar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întâmpla în vremurile de pe urmă." (Daniel 2:28a)

De la început, Daniel a fost cunoscut pentru credințioșia sa. A fost credincios în alimentație (Dan. 1:8); a fost credincios dându-l slavă lui Dumnezeu (Dan. 2:27-30); a fost credincios când i-a prezis răul lui Nebucadnețar (Dan. 4:19); a fost credincios când a declarat păcatul lui Belșațar (Dan. 5:22-23); a fost credincios în viața sa de rugăciune (Dan. 6:10).

Pe lângă mesajul pe care l-a transmis prin propria viață, a fost chemat să vestească ridicarea și căderea marilor imperii ale lumii: Babilon, Persia, Grecia, Roma și Europa (Dan. 2, 7-12).

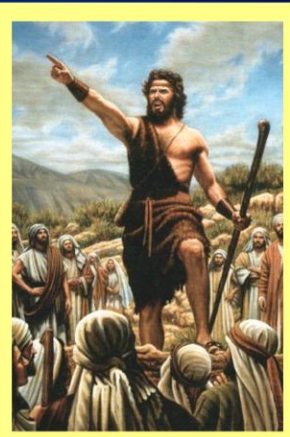
Împletite cu profețiile despre imperii, Daniel a vestit Judecata (Dan. 7:9-10) și momentul exact al primei veniri a lui Isus (Dan. 9:24-27).

Profețiile sale ne ajută astăzi să vestim împlinirea părții care încă nu s-a împlinit: venirea Împărăției lui Dumnezeu (Dan. 2:44; 7:27).

IOAN BOTEZĂTORUL: PROFETUL ÎNAINTE-MERGĂTOR.

„Eu”, a zis el [Ioan], „sunt glasul celui ce strigă în pustiu: „Neteziți calea Domnului!”, cum a zis prorocul Isaia. (Ioan 1:23)

La fel ca alți profeți – precum Samuel sau Ieremia –, Ioan a fost pus deoparte încă dinainte de naștere. A fost chemat să facă lucrarea lui Ilie, ca înainte-mergător al lui Mesia (Luca 1:13-17).

Viața sa austeră și convingerea cu care declara păcatul și chema cu insistență la pocăință i-au determinat pe mulți să se boteze (Marcu 1:4-6). Lucrarea sa a marcat un moment de referință în Israel, pe care diavolul a putut să-l contracareze doar slab, provocând moartea profetului (Luca 9:9).

Lucrarea lui Ioan (care este și lucrarea lui Ilie) este acum lucrarea noastră. Suntem chemați să pregătim venirea lui Isus, vestind tuturor evanghelia pocăinței și mântuirea prin moartea ispășitoare a lui Isus.

Nu este un drum presărat cu trandafiri. Se cer credincioșie, convingere și dedicare. Siguranța nu este garantată, dar viața veșnică da (a noastră și a celor care primesc astăzi mesajul).

“Soliile de sfat și de mustrare, date prin proorocii care au explicat planul Său veșnic în favoarea omenirii, sunt de o deosebită valoare pentru biserica lui Dumnezeu de pe pământ din zilele noastre pentru păzitorii viei Sale. În învățăturile proorocilor, dragostea Lui pentru neamul omenesc pierdut ... a fost subiectul soliilor lui Dumnezeu către biserica Sa de-a lungul veacurilor care au trecut. Și astăzi solia lui Dumnezeu către biserica Sa către aceia care ocupă via Sa ca ispravnici credincioși nu este alta decât aceea rostită prin proorocul din vechime: „În ziua aceea, cântați o cântare asupra viei celei mai alese: Eu, Domnul, sunt Păzitorul ei, Eu o ud în fiecare clipă; Eu o păzesc zi și noapte, ca să nu o vatăme nimeni”. (Isaia 27, 2.3.)”

E. G. W. (Profeți și regi, p. 22)

ANEXĂ: CHEMAREA PROFETICĂ A LUI ELLEN G. WHITE

Ellen Gould Harmon a primit prima sa viziune în decembrie 1844, când avea 17 ani.

William Miller interpretase profeția din Daniel 8:14 ca anunțând întoarcerea lui Isus în 1843.

Ulterior, a fost stabilită data de 22 octombrie 1844. Dar Isus nu a venit.

În acest context, i s-a arătat lui Ellen un drum care mergea de pe acest pământ până la Ierusalimul ceresc și pe credincioșii adventiști care înaintau spre Cetatea Sfântă, călăuziți de Isus. Dacă privirea lor rămânea ațintită asupra lui Isus, înaintau pe drum. Dacă își abăteau privirea, cădeau de pe el.

Prin această viziune, Dumnezeu le dădea credincioșilor siguranța că se aflau pe drumul cel bun. Deși la început puțini au crezut-o pe Ellen, cu timpul a fost acceptată ca profet.

Mesajele ei au încurajat și au călăuzit poporul adventist încă de la începuturile sale și continuă să o facă și astăzi.

